

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuctio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 21. Gaudendum in tribulationibus

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

amplectenda, quam Deus immittit, nam quæ propria voluntate assumitur, non semper à Deo est. Sicut gaudent infirmi, cum in medicum peritum incidunt, qui lethalem corporis ægritudinem curare sciat & velit: ita nos calumniis, injuriis, aliisque molestiis laceffiti gaudebimus & exultabimus, quòd aliquis repertus sit, cujus opera animæ nostræ vulnera sanentur & summis apud Deum opibus locupletemur. Quicquid verò evenerit libenter amplectemur, placet enim quod libet & ea dumtaxat molesta sunt, quæ non libent. Qui volens & lubens patitur & minus patitur & meritum auget. Nec obest reluctantis naturæ repugnantia, dummodo contrarii motus ad partem rationalem, in qua meriti & demeriti sedes est, non perveniant, imò hæc obnitatur, Deique opem ferventi oratione deposcat. Quòd si murmuraverit, si conturbetur, si omiserit quæ proprii muneris sunt, signum erit voluntariæ rebellionis, quandoquidem ad ea impellit, quæ non nisi deliberato animo fieri possunt. Virtutes, quæ in actione consistunt, facile exercentur: at quæ in tolerantia versantur, difficillimæ sunt, quia illarum usus extra nos est, istarum in nobis; illis natura consentit, istis repugnat. Ceterum moderatè & tolerantè ferendi propter Deum quæcumque adversa singulis diebus contingunt, exemplum præbent milites, quorum tolerantia incredibilis est. Nam quæ itinera, quæ frigora, quos soles, quantas necessitates, quæ vulnera, quæ pericula patiuntur, & hæc omnia hilari animo, ut paucos dies senectutis quietos habeant, ad quos nesciunt utrum pervenient? Nos verò pro æterna requie brevissimi temporis laborem non sustinebimus? Tolerabilia & levissima fient quæcumque patimur, si præmium consideremus quod Deus promissit.

§. XXI. *Gaudendum in tribulationibus.*

Sicut in ædificio plus operis & sectionis uni saxo, quàm alteri adhibetur, jubente & disponente architecto,

qui unum præ altero nobiliori loco destinavit : sic à Dei arbitrio petenda est ratio , cur unus graviora , alter minorata patiatur adversa ; unicuique enim propriam crucem tribuit Deus singulorum viribus æquam & parem gloriæ , ac coronæ , quam singulis præparavit. Sicut igitur marmor , si compos rationis foret , sculptoris ictus patienter ferret & gratias ageret : ita nos gaudere oportet , quòd variis tribulationibus quasi quodam scalpello nos Deus expolire dignetur , ut sublimiori loco in domo ejus collocemur. Castigat ille quos amat , ne mundi prosperitate corrupti à via salutis aberrant. Ideò mali homines bonis sunt necessarii , ut per illos tanquam Dei ministros exercean- tur & ad virtutem assiduis afflictionibus obdurentur. Quod cum verissimum sit , ille affectus erga adversarios induendus , quem erga Semei sibi maledicentem sanctus rex David ostendit dicens , *Dominus præcepit ei , ut malediceret David , & quis est qui audeat dicere , quare sic fecerit ?* 2. Reg. 16. 10. Nemo enim malum inferret , nisi Deo volente & permittente : nec ille vellet , aut permetteret , nisi ad majorem sui gloriam & salutem nostram. Porro in malis quibus vexamur , non à creaturis solatium petendum est , sed à solo Deo , qui prima causa omnium peccatorum est. Nam vera consolatio non nisi in veritate reperitur , quæ Deus est. Hæc docet nos tribulationem necessariam esse , & cum gaudio suscipiendam veluti arham , & pignus divinæ erga nos dilectionis : *Omne gaudium* , ait Jacobus Apostolus , *existimate fratres mei , cum in tentationes varias incideritis , scientes quod probatio fidei vestre patientiam operatur , patientia autem opus perfectum habet.* Iac. 1. 2. Insidiæ , calumniæ , persecutiones , & alia mala hujus vitæ maximum bonum sunt & maximè diligendum , quia in illis nihil est boni , nihil amabile præter divinum beneplacitum , ad quod tanquam ad primum principium cuncta revocari debent , quæ carni & sanguini molesta sunt. Iniquo judici Pilato dixit Christus : *Non haberes potestatem adversum me ullam , nisi tibi datum*

esset desuper. Ioan. 19. 11. Hac agnitâ in omni eventu potestate, absque ulla difficultate mentis tranquillitas conservatur. Quæcumque nos angunt, si extra Deum considerentur, mille phantasmata & distractiones pariunt. Cum enim extra centrum suum trahuntur, incipiunt gravia esse, multaque suggerunt phantasiæ præterita, præsentia & futura, quæ nunquam fuerunt, nec sunt, nec erunt: atque hinc oriuntur angustia cordis, noctes infomnes & curæ insanabiles. Quod si quis assuescat omnia in Deo conspiciere & ad ipsum referre, semper hilarius & immotus dicet in omni eventu cum S. Job: *Sicut Domino placuit ita factum est, sit nomen Domini benedictum. Job. 1. 21.* Deus qui me affligi permittit, mei curam gerit infinitâ charitate. Ipse me cruci affixit, in qua constanter permanebo donec ipse me deponat.

§. XXII. Toleranda detractioes.

SI magis angimur propter ea, quæ de nobis perperam loquuntur homines, quàm propter peccata, quæ sola nos cruciare debent, manifestè convincimur quod nos ipsos magis amamus, quàm Deum. Infinitæ, & horribiles sunt blasphemix à perditis mortalibus contra Deum prolatae & ille hos tolerat, suorumque donorum participes facit: nos autem repleti vitiis & sceleribus, si quis nobis mala, quæ fecimus, exprobraverit, excandescimus, & à nemine contemni volumus. Illud potiùs metuendum ne immeritis laudibus extollamur, ne nimia nos felicitas à crucis Christi consortio & ab ejus gloria excludat. Si appenderentur veluti in statera quicquid meremur pro peccatis nostris, quicquid Christus pro nobis pertulit; in altera verò lance omnia tormenta, omnes iniuriæ, omnia dedecora ponerentur, hæc certè præ illis, ac si nullius ponderis forent, levissima apparerent. Considerandum quoque est quælibet ab aliis illata mala non ab inferentis, sed à patientis affectu gravia, vel levia constitui. Nam qui hæc spernit, qui non accipit, qui vulne-